

an
G
C
S
a

Edebiyat bahçesinden bir meyve...

Sultanın Polisiyeleri

Orleans Cinayeti

İşindekiler

TAKDIM.....	6
ORLEANS CİNAYETİ	10
ESRARENGİZ BİR HİRSİZLİK MESELESİ.....	54
DUVAR DELENLER.....	94
ARTHUR RAPER MESELESİ.....	120

T a k d i

Osmanlı sultanlarının birçoğunun devlet yönetiminin yanı sıra muhtelif sanat ve zanaatlarla da meşgul olduğunu duymuşsunuzdur. Kimisi şair, kimisi okçu, kimi bahçıvan, kimi ise hattattır. Padişahlar arasında hakkında en çok yazılıp çizilen, şüphesiz Sultan İkinci Abdülhamid Han'dır. Sultan, 19. yüzyılın sonlarına doğru birçok bakımdan yara almış devlet gemisinin dümenini devralmıştır. Ona rağmen marangozluk ve sanatla yakından ilgilenmeyi de ihmal etmemiştir. Edebiyata, özellikle de roman ve hikâyeye özel bir ilgisi vardır.

Sultan ikinci Abdülhamid Han, akşamları yaverine kendisine kitap okutmadan uyumazmış. Abdülhamid Han, içeride ve dışarıda devasa sorunlarla boğuşurken bunaltıcı yükün altında nefes almak ve bir nebze içini rahatlatmak için olsa gerek yatmadan önce yaverinden kendisine kitap okumasını istemiş. Burada okuttuğu kitap türlerinin başında ise polisiyeler gelmektedir. Tabiri caizse Sultan Abdülhamid Han tam bir polisiye roman hayranıdır.

Devrinin yerli ve yabancı meşhur yazarlarını yakından takip etmiştir. Birçok yabancı dildeki eserleri de tercüme ettirmiştir. Sırf tercüme üzerine bir ekip kurdurduğu da bilinmektedir. Sultan Abdülhamid Han'ın kitaplara olan merakı onu döneminin en zengin kütüphanesini Yıldız Sarayı'nda kurmaya yöneltir. Sarayda muhteşem bir kütüphane oluşturduğu gibi hükümdarlığı sırasında kitap yayınlanmasını da ısrarla teşvik etmiştir. O dönemde yayınlanan kitapların sayısı oldukça fazladır. Ayrıca o zamanda kaleme alınan kitapların birçoğunda, mukaddime kısmında Sultan Abdülhamid Han'a teşekkür edildiği göze çarpmaktadır.

Sultanın kitaplara ve polisiyeye olan merakı üzerine yapılan çalışma ve tezlerden edinilen bilgilere göre, şahsi kütüphanesinde 6000'e yakın kitap bulunmaktadır. Bunlardan 600'e yakını polisiye türündedir. Polisiye demişken meşhur dedektif Sherlock Holmes'ten bahsetmemek elbette olmaz. Sultan aynı zamanda sıkı bir Sherlock Holmes takipçisidir. Hemen hemen bütün hikâyelerini Fransızcadan tercüme ettirmiştir. Arsen Lüpen, Nick Carter, Nat Pinkerton ve diğer birçok polisiye yazarının hikâye ve romanlarını da yakından takip etmiş ve şahsi kütüphanesinde müstesna bir yere koymuştur.

Bu serimizde Sultan Abdülhamid Han'ın bizzat beğenip çevirttiği polisiye hikâyeleri bir bir tespit ederek bir araya getirdik. İlk defa okuyacağımız birbirinden sürükleyici hikâyelerle sizleri baş başa bırakıyoruz.

Yasin ÖZKAN

نولو از پخت سنت هوت

نکولنده کوریلایه روانده .

اورلانه جنایتی .

مدھی

نکسکھ فولدی

موری

نوتانه برنار .

Nulvazir gazetesinin son
nüshalarında görülen romandır.

Orleans Cinayeti

Mütercimi/Tercüme Edeni:
Mehmed Şakir kulları

Muharriri/Yazarı:
Tristan Bernard

Hicri Receb 1322 / Miladi Mayıs 1904

Orleans Cinayeti

Kötü Haber

Hober:

- Çok hoş bir mekân değil mi hanımefendi?

Bayan Lodet:

- Ah, evet bayım. Böyle bir yerin varlığından haberdar olmak üzücü olurdu doğrusu. Buradan temaşa ettiğimiz manzara, Dördüncü Henri'nin köşkünden seyredilen manzara ile neredeyse aynıdır.

- Hayli de kalabalık. Kaç kişiyiz biliyor musunuz?

- Biraz önce saydım, yirmi dokuz kişiyiz.

- Misafirleri sayma alışkanlığınız mı var?

- Sofraya oturduğumda ilk işim budur. Ciddi bir meşguliyetim var zannederler. Hâlbuki misafirleri sayarım. Bu alışkanlık bende küçük yaştan beri var.

Bay Hober ile Bayan Lodet bir süre sohbet ettikten sonra salondaki misafirleri süzerek onlar hakkında konuşmaya başladılar.

Hober:

- Şu Oberten Hanım'ın yanındaki adamı tanıyamadım. Bir garip duruyor doğrusu. Siz tanıyor musunuz?

Bayan Lodet:

- Evet, Henri Manen. Gerçekten tanıyıyor musunuz? Soy isimlerimiz farklı olabilir ama o benim üvey kardeşim. Validemin ilk eşinden olan oğludur. Babamla evlendiğinde aramızda on beş yaş vardı. O yüzden beni hep kardeşi gibi görmüştür. Haklısınız. Bu günlerde biraz garip doğrusu! Aslında biz dertleşirdik, bana her şeyini anlatırdı fakat son zamanlarda halinden pek az bahsediyor. Neredeyse görüşmüyoruz. Yüzünden de belli sıkıntılı bir halinin olduğu.

- Kötü alışkanlıkları var mıdır? Oyun oynayıp servetini mi kaybediyor yoksa?

- Sadece oyun oynadığını biliyorum. Daha fazla malumatım yok.

- Bilseniz bile bana söylemezsiniz.

- Niçin söylemeyeyim. Bundan iki ay öncesine kadar her sabah otomobiliyle beni alır, gezdirirdi. Yer, içer, güzel bir gün geçirirdik. Şimdi ise daima yalnız çıkıyor. Nereye gittiğini söylemiyor. Geçen seneden beri gayet süratli bir otomobili var. Duyduğum kadarıyla çoğu defa sabahleyin erkenden kalkıp Orleans'a giderek ihtiyar amcası Arthur Manen'i ziyaret edermiş. Sonra onunla Taen'a dönermiş. Şimdi biraz endişe ediyorum. Çünkü bir süreden beri otomobili kendisi sürmüyor. Genellikle taksiye biniyor. Hiç uyumadığı geceler oluyor. Sabaha kadar oyun masalarında vakit geçiriyor. Sabah olunca da otomobiliyle gidiyor. Bunu Often Polsim'den haber alıyorum. Onun şoförü olur. Gayet zeki bir çocuk. Pederimin hanesinde uşaktı. Zamanla şoförlüğü öğrendi. Sonra kardeşim Henri Manen'in yanında işe başladı. İki ay oluyor.

- Lodet Hanım, zannederim şimdi yirmi yaşında varsınız.

- Yirmi bir yaşındayım. Niçin sordunuz?

- Aramızdaki yaşa dayanarak söylemek isterim ki gayet iyi kalplisiniz. Bu sözümü yanlış anlamayın lütfen. İltifat için demiyorum. Tanıdığım kadarıyla hissettiklerimi söylüyorum.

Bayan Lodet utandı. Konuyu değiştirmek için:

- Ne güzel gün batımı, değil mi? Şimdi herkesin çehresi daha bir belli oluyor. Kerfun Hanım biraz rahatsız gibi. Eşi Bay Oberten yemeği fazla kaçırmışa benziyor. Ah! Biraderim Henri Manen'in yüzüne bakın. Suratından düşen bin parça... Ne kadar canım sıkılıyor bilemezsiniz... Şu hal ve hareketlerine bakar mısınız? Bakın, bakın! Başını kaldırıp sallıyor. Karşısındaki ne ne tuhaf cevaplar veriyor. Söylediklerini hiç dinlemediği her halinden belli... İşte bir mektup verdiler. Bir not. Acaba ne yazıyor? Bakın okumadı, cebine koydu. Ben merakтан çatlar, okumadan duramazdım, dedi.

Hober:

- Oberten Hanım daha meraklı olmalı. Okuması için ısrar ediyor.

- Cebinden çıkardı. Açacak. Yanında bulunmadığıma ne kadar canım sıkılıyor! Ah okudu... Mühim bir şey olmalı...

- Ama hiç hareket etmedi, yüzünün şekli bile değişmedi...

- Evet, haklısınız, uzaktan kim olsa sizin gibi düşünür. Lakin ben eminim ki o kâğıtta mühim şeyler yazıyor.

- Size dondurma veriyorlar, almaz mısınız?

- Hayır, teşekkür ederim. Bir an önce sofradan kalkmayı, şu kâğıtta ne yazıyor diye gidip bakmayı istiyorum ama masadakilere ayıp olacak.

Arabanın
plakasını fark
eden sensin değil
mi delikanlı?

Evet benim. İki
arkadaşım daha
vardı...

Hober, fazla zaman kaybetmeden mevzuya girdi:

- Arabanın plakasını fark eden sensin değil mi delikanlı?

- Evet benim. İki arkadaşım daha vardı. Hırdavatçının iki oğlu da yanımdaydı. Arabayı iyice incelediler. Gayet güzeldi, bundan emin olabilirsiniz. 120'den fazla sürat yapıyordu. Gazetelerde reklamı çıkan Teri'nin arabasından daha geniştir. Ondan tek farkı iki kişilik değil, dört kişilik olmasıydı.

- Plakasını iyice gördünüz mü?

- Evet gördüm! Çok iyi hatırlıyorum. Zaten daha önceden görüp bildiğim ve çok beğendiğim bir arabaydı. Hatta sağ arka tekerleğin kenarında bir çember vardı. Doğrusu arabaya çok yakışmıştı. Hatta bu arabanın marka ve model ismi İngiliz ama kendisi Fransız yapımıdır. Gazetede okumuştum. Bu model, Moldan'da üretiliyormuş.

Davanın Seyrini Değiştirecek Detay

Gardiyan:

- Tutuklu Henri Manen ile görüşeceksiniz öyle mi?

Arthur Hober:

- Evet. Başkomiser tarafından size emir gelmiş olması lazım.

- Evet bayım. Emir gelmeseydi buraya bile giremezsiniz. Sizi doğruca onun kaldığı koğuşa götüreceğim. Yalnız şunu aklınızdan çıkarmamanızı rica ediyorum. Bu görüşme görüş saatinin dışında ve gizli olacak. O sebeple gayet dikkatli olmalı ve söylediklerimize harfiyen uymalısınız.

- Tabii ki siz nasıl isterseniz o şekilde hareket ederiz. Peki, kendisi ne durumda biliyor musunuz?

- Ben hayatımda böyle tutuklu görmedim.

- Kötü mü yani?

- Hayır, kötü değil fakat çok sinirli. Yerinde duramıyor. Durmadan bağırıp çağırıyor. Ama size bir şey söyleyeyim mi? Bana kalırsa bu adam suçsuz. Gerçi bana soran yok ama ben hissettiklerimi söylüyorum. Hatta iyi bir aileden geldiği ve güzel terbiye gördüğü muhakkaktır. Olay tam olarak nedir, ne değildir bilmiyorum ama bir bildiğim varsa bu meselede farklı bir şeyler var gibi!

- Evet, biz de öyle olduğunu düşünüyoruz.

- Lütfen şu taraftan devam edelim. Hatta siz önden devam edin. Ben arkanızda olayım. Koridorun sonundaki merdivenden yukarı çıkalım. Yine de bana müdür demenizi öneririm. Benim için değil ama etraftakilerin böyle duyması mühim. Yirmi yıldır buradayım. Adıma bir şikâyet gelsin istemem. Emekliliğime çok az kaldı. Yukarıya devam edelim. Yine söylüyorum muhtemelen o kişinin üzerine yıkılmak istenen bir suç var. Yoksa cinayet işleyecek birine hiç benzemiyor. İşte bu kat. Onu yukarıya aldık. Aşağısı karanlık oluyor. Orada daha çok haydutlar ve cezası kesinleşmiş olanlar var. İşte şuradaki ikinci kapı. Siz içeri geçin, ben kapıda bekleyeceğim. Ama lütfen söylediklerimi unutmayın. Dikkatli olmamız gerekiyor.

Birkaç uğraştan sonra başgardıyan, paslı kapı kilidini kaldırdı.

- İşte iskemlesinin üzerinde oturuyor. Uyuyor gibi duruyor ama uyumuyor. Can sıkıntısından böyle yapıyor.

Gardıyan "Bana bak, seni görmeye geldiler!" diye seslendi kapıya vurarak. Ardından eliyle içeriyi işaret ederek:

- Ben kapıda sizi bekleyeceğim. Bir sıkıntı olursa kapıyı tıklatmanız yeterli, diyerek koğuşun dışına çıktı ve kapıyı kapattı.

Henri Manen iskemlesinden usulca kalktı. Bezgin haldeydi. Karşısında tanıdık bir sima görünce heyecanla:

- Siz misiniz Arthur Hober! Ah ne kadar mutlu oldum bilemezsiniz. Gelerek beni çok mutlu ettiniz. Peki söyleyiniz bana lütfen. Suçsuz olduğuma inandılar mı? Yani serbest bırakacaklar beni değil mi?

Birkaç saniye sessizlik oldu. Hober, söze nereden başlayacağını bilemedi.

- Zavallı dostum.

- Rahat olabilirsiniz. Çünkü sizi suçlamıyorum. Şu içerisinde bulunduğum duruma dayanamıyorum o kadar.

- Evet, biliyorum lakin aleyhinizde olanlar çok fena. Otomobilinizi cinayetin işlendiği binanın önünde görmüşler. Hatta bir de sürat yüzünden ceza yemişsiniz. Evrak bile hazır. Yani kısacası her şey sizin aleyhinize işliyor.

- Lakin sevgili dostum hiçbir şey anlamıyorum. Aklımı kaybetmek üzereyim. Bunların hepsi bir oyundur. Bunlar sahte şahit. Kim benim üzerime böyle bir suç u yıkmaya çalışıyor aklım almıyor. Ya bu polis memuru aldaniyor veya küçük şahit, komiserin etkisi altında kalarak yalan söylüyor.

- Bu çocuğu bizzat kendim gördüm. Polise ne söylediye bana da aynıını anlattı. Hatta arabanın plakasına ve motoruna bile bakmış. Güçlü motora sahip spor bir arabaymış.

- Evet doğru. Tarifi benim arabama birebir benziyor. Plaka ve spor araba kısmı da doğru...

- Doğru mu konuşuyor yoksa yalancı şahitlik mi yapıyor diye çocuğu test ettim. Ancak çocuğun söylediği şeyler birebir doğru

Sizi suçlamıyorum ama otomobilinizi cinayetin işlendiği binanın önünde görmüşler. Hatta bir de sürat yüzünden ceza yemişsiniz. Kısacası her şey aleyhinize işliyor...

Suçsuz olduğuma inandılar mı?

